

[Alfred Hansen]

en gradvis, vil jeg tage afstand fra denne form for retfærdiggørelse af rentefradragsretten, idet man ved en sådan lejeværdiforhøjelse gør boligen, gør huset, til et skatteobjekt. Det vil jeg skarpt tage skarpt afstand fra. Jeg vil gerne støtte SFs forslag, fordi de har været konsekvente på den måde, at de også vil fjerne lejeværdien over samme årrække samt standardfradraget.

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren og flere af ordførerne opfordrer os til at trække forslaget tilbage med henvisning til det udvalg, der er nedsat. Det fandt vi, som hr. Kalnæs sagde, ikke velmotiveret. Vi er meget glade for, at det udvalgsarbejde kommer, hvor man kan behandle de forskellige modeller, specielt – forstår jeg – LOs renteskatteordning. Men vi mener sandelig også, det er væsentligt at få en åben og fordomsfri debat om de forskellige modeller her i salen. Her er altså fremlagt en af de mest konsekvente modeller, nemlig en aftrapning over 15 år. Jeg er lidt skuffet over, at ministeren og et par andre ordførere afstod fra at gå ind i en vurdering af fordele og ulemper ved denne konkrete model. Jeg tror, det kunne have været gavnligt også som forberedelse til udvalgsarbejdet, men det må vi jo tage med.

Jeg er enig med hr. Bakholt, der konstaterede, at de problemer, der er omkring rentefradraget, nu er uholdbare, og jeg er også glad for at konstatere, at der efterhånden er et meget stort flertal – der nu også omfatter venstre – der har erkendt, at der skal gøres noget ved problemerne.

Både ministeren og hr. Bakholt erklærede sympati for at afskaffe fradragsretten for ejendomsskatter, men ville ikke gå ind for det nu, med henvisning til, at det ville skade byggeriet. Jeg tror efterhånden ikke, det er muligt at skade byggeriet. Byggeriet er bragt ned, og det ville være noget mere konstruktivt, om socialdemokratiet og regeringen i stedet for at afvise alting med henvisning til, at det vil skade byggeriet, ville gøre noget for at få nogle bedre finansieringsforhold for byggeriet og samtidig tage fat på de problemer, som de siger at de er enige med os i.

Hr. Ellemann-Jensen kom ind på problemet om at skelne og påstod, at det var uløseligt. Jeg er meget enig med skatteministeren,

når han siger, at det har vi jo erfaring for i det daglige, hver gang der oprettes anpartsselskaber. Men jeg vil også godt føje til, at ikke alene har vi erfaringer herhjemme fra, men vi har også erfaringer fra en lang række lande, hvor det faktisk gøres: Tyskland, England, Finland, Canada osv. Vi har erfaringer for, at dette problem rent praktisk løses i det daglige liv. Det er altså et pseudoargument, som vi hører gang på gang.

Hr. Hagen Hagensen talte meget om skelneproblemet og hævdede desuden, at erhvervs-gæld har den samme funktion som enhver anden gæld. Det har den altså ikke i vores filosofi. Vi mener, at der er en klar forskel mellem, om en person, f. eks. en ung landmand, pådrager sig gæld for at investere i et produktionsapparat, og om en person stifter gæld f. eks. for at købe en ny bil eller for på anden måde at udvide sit forbrug. Der er en afgørende forskel mellem privatgæld og erhvervs-gæld.

Fru Kirsten Jacobsen sagde, at det kun var på grund af den høje rente, at vi var begyndt at diskutere problemet, men det er jo ikke rigtigt. Problemet har været diskuteret bl. a. på SFs foranledning i de sidste 20 år efterhånden, men fru Kirsten Jacobsen har ret i, at problemet bliver mere og mere akut, efterhånden som renten stiger.

Til hr. Bernhard Baunsgaard er der ikke meget at føje til. Jeg var ked af, at han ikke gik ind på at diskutere det konkrete forslag, men i øvrigt var jeg enig i hans bemærkninger. Hr. Bernhard Baunsgaard kunne ikke tilslutte sig forslaget om bortfald af fradrag for ejendomsskatter, og dér må jeg undskylde, at det er os, der har formuleret os upræcist. Selvfølgelig er det meningen, at fradraget for ejendomsskatter skal bortfalde for boliger, naturligvis ikke for produktionsjord. Det er helt klart vores intention. Jeg beklager meget, at vi ikke har fået det præciseret mere.

Hr. Bollmann afviste det, men også her var der en smule mere åbning, end vi er vant til, idet hr. Bollmann var villig til at aftrappe fremtidig gæld. Det ligger jo i praksis ikke så langt fra vores forslag, for vi forudser en aftrapningsperiode, hvor den nuværende gæld stort set bliver betalt ned. Så der er altså også en åbning her.

Hr. Arne Bjerregaard var enig i intentionerne, men påpegede, at det skulle samord-